

vzw SAANCHO
Puttebroekstraat 9
3012 WILSELE
Ondernemingsnummer 0502.503.847

Nieuwsbrief December 2015

Extra editie: het verslag van de Nepalreis van Joris en Hildegarde

En??? Hoe was de reis naar Nepal? Een héél eenvoudige vraag, die normaal een heel eenvoudig en kort antwoord behoeft! Deze keer dus niet.

Ik moest sterk nadenken over het antwoord en kon het maar niet in één woord, zoals “goed, ontspannend, we hebben genoten ...” gevat krijgen. Ik vond geen passende omschrijving tot Hildegarde met het juiste woord kwam: **“INTENS”**. Dit woord vat alles samen, het positieve, het prettige, het mooie,... maar ook het mindere, de gevolgen van de aardbeving, de gevolgen van de blokkade, de armoede, ...

Het relaas...

Kathmandu

Bij aankomst in Kathmandu viel het ons op dat er op het eerste zicht niets meer te zien was van de aardbeving. De Nepalezen hebben zich echt aan het opruimen gezet. Langs de invalswegen was er weinig te merken. Het werd pas duidelijk wanneer we in de stad wandelden door de kleine (niet toeristische) steegjes. Daar lag het puin nog wel, weliswaar mooi open gestapeld. Vooral één beeld is ons bijgebleven: een vrouw zit op een stapel puin recht voor zich uit te staren. Haar blik vertelde ons alles: wat nu, hoe moet ik verder,... Het was een beeld dat boekdelen sprak. Ik nam geen foto, dit beeld staat in ons geheugen gegrift!

In Kathmandu wilden we een aantal organisaties screenen in functie van de heropbouw van de school in Pattale. We bezochten 2 organisaties die ervaring hebben in de opbouw van aardbeving bestendige klaslokalen, Himalayan Pre-fab (werken samen met Brick by Brick) en Shanti.

- Ons bezoek aan Himalayan Pre-fab was heel informatief, maar zowel Deepak, Hildegarde als ik hadden het gevoel dat dit een organisatie was met een te commerciële invalshoek.
- Bij Shanti hadden we dit gevoel niet. Zij hebben een duidelijk sociale invalshoek: overleg met de dorpsgemeenschap is ook voor hen het vertrekpunt. Daarbij gaven ze zeer concrete informatie rond plannen, materialen, vereisten van de regering rond schoolgebouwen,... Kortom, deze mensen wisten waarover ze spraken.

Met deze info in het achterhoofd vertrokken we naar Pattale.

Blokkade

Op weg naar Pattale merkten we niet zozeer de gevolgen van de aardbeving (geregeld zag je wel dat de weg is vrijgemaakt van rotsblokken, er kan dan terug één jeep passeren), maar wel van de blokkade aan de Indisch - Nepalese grens, iets waar hier in het Westen totaal geen media-aandacht

voor is. De gevolgen van deze blokkade zijn misschien nog vernietigender dan die van de aardbeving. Er is een schrijnend tekort aan brandstof. Ellenlange wachtrijen (15 km voor een gesloten benzinstation) belemmeren ons de weg en dan hebben we geluk dat we voldoende brandstof vinden om in Pattale te geraken.

Pattale

In Pattale werden we heel hartelijk ontvangen en logeren we bij Deepaks neef Arbri (broer van Dilli). Bij de eerste wandeling in het dorp viel ons onmiddellijk de trap naar de school op die de bewoners bouwden met de steun van Saancho. Een mooi tastbaar resultaat.

We hebben onze tijd in Pattale goed besteed:

- Het materiaal van Wereldmissiehulp werd overhandigd: een flatscreen tv voor de school, kledij en balpennen voor de kinderen.
- Er werd door de school en de dorpsgemeenschap een feestelijke namiddag met zang, dans en speeches georganiseerd. De dankbaarheid die we ervaren is enorm. Dit werd dan ook uitgedrukt in het omhangen van **massa's** sjaltjes! Ontroerend... Het hele dorp was aanwezig.
- Na het schoolfeest stond er een overleg tussen Saancho en de dorpsgemeenschap op de planning. Ongeveer het hele dorp was er en we hebben meer dan 4 uur intens gediscussieerd. Er was inbreng, mensen luisterden naar mekaar, er was betrokkenheid.

Het resultaat

We zijn **samen** tot deze afspraken gekomen:

- Na de overdracht van onze info van de organisaties in Kathmandu besluit de vergadering om het nieuwe schoolgebouw zelf op te bouwen. Op die manier wordt dit "hun" gebouw en is het onderhoud naar de toekomst toe ook verzekerd. Deepak en Dilli coördineren de administratie; het dorp neemt de bouw zelf in handen. Er wordt wel op Shanti beroep gedaan voor het zetten van verplaatsbare tussenwanden, zodat het gebouw ook gebruikt kan worden voor bv festivals, maar ook in geval van nood (aardbeving,...).
- Er is een vraag naar drinkbaar water. Kunnen we helpen om de kwaliteit van het drinkwater te verbeteren? Hier kan Academics for Development misschien wel helpen.
- De dorpsgemeenschap zou graag een omheining rond het schooldomein plaatsen, zodat de kinderen niet meer van het schoolterrein weglopen.
- Er is vraag naar speeltuigen op de speelplaats; nu is het een kale open vlakte.
- Ondersteuning voor de "kleuterklas". De kinderen hebben letterlijk niks om handen. Hier kan de samenwerking met Educ4all iets betekenen. Dit werd op applaus onthaalt!

Wanneer we de volgende dagen door het dorp wandelden, werden we op vele plaatsen uitgenodigd om thee te drinken. Het voelde aan alsof we deel uitmaken van deze dorpsgemeenschap, een prettig gevoel! Het is met dat gevoel dat we ook afscheid hebben genomen.

Onze conclusies

Wat is ons na onze Nepal reis vooral bijgebleven:

- De warmte waarmee we door de mensen van Pattale ontvangen zijn.

- Het gevoel dat onze inzet, inspanningen en bijdrage toch effect hebben. Het doet iets met een mens als een gastje van 10 jaar je op straat vraagt : “How are you?” Het lijkt futiel, maar het geeft je het gevoel dat de betaling van onze leerkrachten Engels wel degelijk effect heeft!
- En vooral : **DE VEERKRACHT** van de Nepalese mensen. Na de aardbeving, tijdens de (nog steeds aanhoudende) blokkade vanuit India, blijven ze vriendelijk, geduldig, afwachtend, warm,....

Kortom, wij kunnen er nog iets van leren!

Joris en Hildegarde